

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Αριθ. 28.

Σάββατον 17/29 Ιουνίου 1878.

Τιμή 3 χαρτόγραφα.

Κωνσταντινούπολις, 16/28 Ιουνίου.

ΑΓΓΛΟΡΡΩΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Ἡ ἀγγλικὴ Σφαῖρα ἐδημοσίευσε τοὺς κατωτέρω ὅρους ἐφ' οἷς ἐγένετο ἡ προσυνεννόησις τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας ἐπὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν διαφωνιῶν ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Τὸ ὑπὸ τῆς Σφαίρας δημοσιευθὲν ὑπόμνημα, καίπερ εἰς πολλὰς ὑποβαλλόμενον καὶ ὑποβληθησόμενον τροποποιήσεις ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου, οὐχ ἦττον ὁμῶς ἐπειδὴ οὐδόλως διημφισβητήθη ἡ αὐθεντικότης αὐτοῦ, θεωροῦμεν ἄξιον ἀναδημοσιεύσεως, καθὼ ἐισαγαγὼν τὴν λύσιν τοῦ περὶ Ἀνατολῆς ζητήματος εἰς νέαν φάσιν, ἥτις μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ εἶναι ἡ τρίτη. Τὸ ὑπὸ τῆς Σφαίρας δημοσιευθὲν ὑπόμνημα ἔχει κατὰ μετάφρασιν οὕτω.

1. Ἡ Ἀγγλία ἀποκρούει τὴν κατὰ μῆκος διαίρεσιν τῆς Βουλγαρίας, ἀλλ' ὁ τῆς Ῥωσσίας ἀντιπρόσωπος ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτὴν ἐν τῷ συνεδρίῳ, ὑποσχόμενος πάντοτε νὰ μὴ ἐπιμένῃ κατὰ τῆς ὀριστικῆς γνώμης τῆς Ἀγγλίας.

2. Ὁ καθορισμὸς τῆς Βουλγαρίας πρὸς νότον τροποποιηθήσεται εἰς τρόπον, ὥστε ν' ἀπομακρυνθῇ αὕτη τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸν πρὸς νότον καθορισμὸν τῶν βουλγαρικῶν ἐπαρχιῶν, τὸν προταθέντα ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιασκέψεως. Τοῦτο ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν μεθορίων μόνον καθόσον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τῶν παραλίων τοῦ Αἰγαίου, ἥτοι πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τοῦ Πόρτο Λαγῶ. Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου μέχρι τῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου ἡ τῶν μεθορίων συζήτησις μένει ἐλευθέρα.

3. Τὰ δυτικὰ μεθόρια τῆς Βουλγαρίας τροποποιηθήσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθνικοτήτων εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποκλεισθῶσι τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης οἱ μὴ βουλγαρικοὶ λαοί. Τὰ δυτικὰ μεθόρια τῆς Βουλγαρίας δεόν νὰ μὴ ὑπερβῶσι κατ' ἀρχὴν γραμμὴν τινὰ χαρασσομένην ὡς ἔγγιστα ἐκ τοῦ Νόβι παζάρ εἰς Κοτζάβαλκιν.

4. Ἡ Βουλγαρία ἔχουσα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ὅρια διαιρεθήσεται εἰς δύο ἐπαρχίας, ἥτοι εἰς τὴν πρὸς βορρᾶν τοῦ Αἰμου, εἰς ἣν χορηγηθήσεται πολιτικὴ αὐτονομία ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἡγεμόνος, τὴν πρὸς νότον εἰς ἣν χορηγηθήσεται εὐρεῖα διοικητικὴ αὐτονομία (ὁμοία τῇ ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἀποικίαις ὑπαρχούσῃ) μετὰ διοικητοῦ Χριστιανοῦ, διοριζομένου τῇ συγκρατήσει τῆς Εὐρώπης ἐπὶ πενταετίαν ἢ δεκαετίαν.

5. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἀποδίδει σημασίαν ὅλως ἰδιόζουσαν εἰς τὴν ἐκ τῆς μεσημβρινῆς Βουλγαρίας ἀποχώρησιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἡ Α. Μεγαλειότης οὐδεμίαν θὰ ἔβλεπεν ἀσφάλειαν ἢ ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον τῶν Βουλγάρων, ἂν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα διέμενον αὐτόσε.

Ὁ λόρδος Σαλισβουρῆ δέχεται τὴν ἐκ τῆς μεσημβρινῆς Βουλγαρίας ἀποχώρησιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει ἀντιστῆ ὥπως τὸ συνέδριον ἀποφασίσῃ τὸν τρόπον καὶ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελεν ἐπιτραπῇ εἰς τὰ τουρκικὰ στρατεύματα νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐπαρχίαν, ὥπως ἀντιστῶσιν εἰς ἐπανάστασιν καὶ ἐπιδρομήν, ὑφισταμένην ἢ ἐπικειμένην. Ἐν τούτοις ἡ Ἀγγλία ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐπιμένῃ ἐν τῷ συνεδρίῳ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα διὰ τὸν Σουλτάνον, ἵνα τὰ στρατεύματα αὐτοῦ σταθμεύωσιν εἰς τὰ μεθόρια τῆς μεσημβρινῆς Βουλγαρίας.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ῥωσσίας ἐν τῷ συνε-

δρίῳ ἐπιφυλάσσεται πλήρη ἐλευθερίαν ἐν τῇ συζητήσει τῆς τελευταίας ταύτης τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρή προτάσεως.

6. Ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις αἰτεῖ ὅπως οἱ ἀνώτατοι ἀρχηγοὶ τῆς ἐθνοφρουρᾶς ἐν τῇ μεσημβρινῇ Βουλγαρίᾳ διορίζωνται ὑπὸ τῆς Πύλης τῇ συγκαταθέσει τῆς Εὐρώπης.

7. Αἱ διὰ τὴν Ἀρμενίαν ὑποσχέσεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν προκαταρκτικὴν συνθήκην τοῦ Ἀγίου Στεφάνου δεόν νὰ γείνωσιν οὐ μόνον ἀποκλειστικῶς πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν.

8. Ἐπειδὴ ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Β. Μ. ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς ὅσον καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις εἰς τὸν μέλλοντα διοργανισμὸν τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου, τὸ 15 ἄρθρον τῆς προκαταρκτικῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τροποποιηθήσεται εἰς τρόπον ὥστε καὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις, ἰδίᾳ δὲ ἡ Ἀγγλία νὰ ἔχωσι συμβουλευτικὴν ψῆφον ἐν τῷ μέλλοντι διοργανισμῷ τῆς Ἡπείρου τῆς Θεσσαλίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες μένουσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πύλης.

9. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ οὐδέποτε προέθετο νὰ μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς χωρογραφικὰς προσαρτήσεις, δὲν ἀρνείται δὲ νὰ παρᾶσχη ἐπὶ τούτου διαβεβαιώσεις. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις δὲν θέλει ἀφαιρέσει παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τὰ τοῦ πιστωτοῦ δικαιώματα αὐτῆς, εὐρεθήσεται δὲ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην εἰς τὴν αὐτὴν εἰς ἣν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου θέσιν.

Ἡ Ἀγγλία μὴ διαφιλονεικοῦσα τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, ἣν ἡ Ῥωσσία θέλει λάβει ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἐπιφυλάσσεται νὰ προβάλῃ ἐν τῷ συνεδρίῳ τὰς κατ' αὐτῆς ἀντιρρήσεις.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀλισγκέρδ καὶ τὴν πόλιν τοῦ Βαγιαζήτ, ἐπειδὴ ἡ κοιλάς αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη ὁδὸς τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου διὰ τὴν Περσίαν καὶ ἔχει διὰ τοὺς Τούρκους μεγάλην ἀξίαν, ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ συγκατατίθεται ν' ἀποδώσῃ αὐτὴν εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν εἰς τὴν Περσίαν παρὰ χώρασιν τῆς μικρᾶς χώρας Ὀτούρ, ἣτις αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν δύο μεσολαβουσῶν αὐλῶν εὖρον δίκαιον ν' ἀποδοθῇ τῷ σάχη.

10. Ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος ἤθελε θεωρήσει καθήκον αὐτῆς νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς θλίψιν διὰ τὴν περίπτωσιν

καθ' ἣν ἡ Ῥωσσία ἤθελεν ἐπιμένει ὀριστικῶς ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Βεσσαραβίας. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἀρκούντως ἀπεδείχθη ὅτι αἱ λοιπαὶ δυνάμεις αἱ συνυπογράψασαι τὴν παρισινήν συνθήκην δὲν εἶναι ἐτοιμαὶ νὰ ὑποστηρίξωσι διὰ τῶν ὅπλων τὰ ὑπὸ τῆς συνθήκης ἐκείνης καθορισθέντα ὅρια τῆς Ῥουμανίας, ἡ Ἀγγλία δὲν ἐνδιαφέρεται ἀρκούντως ἀμέσως ἐν τῷ ζητήματι ἐκείνῳ, ὅπως ἀναλάβῃ μόνη τὴν εὐθύνην τοῦ ἀντιστήναι εἰς τὴν προταθεῖσαν μεταβολήν, οὕτω δὲ ὑποχρεοῦται νὰ μὴ διαμρισητηθῇ τὴν ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην ἀπόφασιν.

Ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης, συγκατανεύουσα νὰ μὴ διαμρισητηθῇ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας ὅπως καταλάβῃ τὸν λιμένα τοῦ Βατούμ καὶ τηρήσῃ τὰς ἐν Ἀρμενίᾳ κατακτήσεις αὐτοῦ, δὲν κρύπτει ὅτι δυνατὸν νὰ προκύψωσι ἐν τῷ μέλλοντι ἐκ τῆς τριαύτης ἐπεκτάσεως τῶν Ῥωσσικῶν μεθόριων σοβαροὶ κίνδυνοι, ἀπειλοῦντες τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων τῆς ἀσιατικῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης φρονεῖ ὅτι τὸ καθήκον τοῦ ὑπερασπίσαι τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἐκ τοῦ κινδύνου, καθήκον, ὅπερ τοῦ λοιποῦ ἀπόκειται εἰδικῶς τῇ Ἀγγλίᾳ, δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ χωρὶς ἡ Εὐρώπη νὰ ὑποστῇ τὰς συμφορὰς νέου πολέμου.

Ταῦτοχρόνως ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης λαμβάνει σημείωσιν τῆς διαβεβαιώσεως τῆς δοθείσης ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι τὰ ἐν Ἀσίᾳ μεθόρια τῆς Ῥωσσίας δὲν θέλουσι πλέον ἐπεκταθῇ. Ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης φρονοῦσα ὅτι αἱ τροποποιήσεις τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, αἱ ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ ἀποδεκταὶ γενόμεναι, ἀρκοῦσι νὰ μετριάσωσι τὰς ἀντιρρήσεις, ἃς εὕρισκει ἐν τῇ ἐνεστώσῃ τῆς συνθήκης μορφῇ, ὑποχρεοῦται νὰ μὴ διαμρισητηθῇ τὰ ἄρθρα τῆς προκαταρκτικῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, τὰ μὴ τροποποιηθέντα ὑπὸ τῶν δέκα προηγουμένων ἄρθρων, ἂν, ἀφοῦ τὰ ἄρθρα ταῦτα συζητηθῶσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ, ἡ Ῥωσσία ἐπιμένῃ ὅπως διατηρήσῃ αὐτά.

Πιθανὸν κατὰ τὰς ἐν τῷ συνεδρίῳ συζητήσεις αἱ δύο κυβερνήσεις νὰ θεωρήσωσι προτιμότερον ὅπως εἰσαγάγωιν ἐκ κοινῆς συμφωνίας νέας τροποποιήσεις, ἃς ἤθελεν εἰσθαῖ ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις· ἀλλ' ἂν ἡ ἐπὶ τῶν νέων τούτων τροποποιήσεων συνεννόησις δὲν ἐπέρχετο μεταξύ τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Ἀγγ-

γλων πληρεξουσίων, τὸ παρὸν ὑπόμνημα προ-
ώρισται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑποχρέωσις ἐν τῷ
συνεδρίῳ διὰ τοὺς πληρεξουσίους τῆς Ῥωσσίας
καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας.

Πρὸς πίστιν τοῦτου τὸ παρὸν ἔγγραφον
ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβεως τῆς
Ῥωσσίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουρ-
γοῦ τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος.

Ἐγένετο ἐν Λονδίῳ τῇ 30 μαΐου 1878.

(Ὑπογρ.) ΣΟΥΒΛΑΛΩΦ
ΣΑΛΙΣΒΟΥΡΗ

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὑπομνήμα-
τι περιεχομένων ὁρων ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις
ἐπιφυλάσσει νὰ διεκδικήσῃ ἐν τῷ συνεδρίῳ
τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει νὰ
ζητήσῃ ἐν τῷ συνεδρίῳ τὴν συμμετοχὴν
τῆς Εὐρώπῃς ἐν τῷ διοικητικῷ διοργανισμῷ
τῶν δύο βουλγαρικῶν ἐπαρχιῶν.

Β'. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θέλει συζητήσῃ
ἐν τῷ συνεδρίῳ τὴν διάρκειαν καὶ τὴν φύσιν
τῆς Ῥωσικῆς κατοχῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ τῆς
διὰ τῆς Ρουμανίας διαβάσεως.

Γ'. Τὸ δοτέον ὄνομα εἰς τὴν μεσημβρινὴν
ἐπαρχίαν.

Δ'. Ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις οὐδαμῶς θίγου-
σα τὸ χωρογραφικὸν ζήτημα ἐπιφυλάσσει νὰ
συζητήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ πλοῦ τοῦ Δουνά-
βεως, εἰς ὃ ἡ Ἀγγλία δικαιοῦται δυνάμει τῶν
συνθηκῶν.

Ε'. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει νὰ
συζητήσῃ ἐν τῷ συνεδρίῳ ἅπαν τὸ ζήτημα
τὸ εἰς τοὺς πορθμοὺς ἀναφερόμενον. Ἀλλ' ὁ ἐν
Λονδίῳ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας λαμβάνει ση-
μείωσιν τῆς προφορικῆς ἀνακοινώσεως, ἣν
ἐποίησεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν,
ἥτοι ὅτι τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνακτοβούλιον
ἐμμένει εἰς τὴν δῆλωσιν τοῦ λόρδου Δέρβυ τῆς
6 μαΐου 1877, ἰδίως δὲ οἱ ἐν ἰσχύϊ κανονι-
σμοὶ οἱ τὸ κύρος τῆς Εὐρώπῃς περιβληθέντες
καὶ διέποντες τὸν πλοῦν τοῦ Βοσπόρου καὶ
τοῦ Ἑλλησπόντου, φαίνονται εἰς τὴν ἀγγλι-
κὴν κυβέρνησιν συνετοὶ καὶ σωτήριοι, θὰ ὑπῆρ-
χον δὲ κατ' αὐτὴν σπουδαῖα ἀτοπήματα ἂν
ἐτροποποιούον αὐτοὺς καθ' οἷονδῆποτε τῶν με-
ρῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ Ῥωσσοὺς πληρεξούσιος θέλει
ἐμμένει ἐν τῷ συνεδρίῳ περὶ τοῦ καθεστώτος.

ς'. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θέλει ἀπευθύνει

πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον τὴν αἴτησιν
νὰ ὑποσχεθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι θέλει ὑπε-
ρασπίσῃ ἐπίσης ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὄρει τοὺς μονα-
χοὺς τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων.

(Ὑπογρ.) ΣΟΥΒΛΑΛΩΦ
ΣΑΛΙΣΒΟΥΡΗ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ΚΑΙ Η ΕΜΠΡΟΗ ΑΥΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Μετεφράσθη ἐσχάτως εἰς τὴν γερμανικὴν
γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ ἐξόχου γερμανοῦ φιλολόγου
κ. Β. Βάγνερ, καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἰωαννείῳ γυ-
μνασίῳ τοῦ Ἀμβούργου, ἡ τῷ 1874 ἐν Λον-
δίῳ περὶ *Βυζαντινῶν* ἐκδοθεῖσα σπουδαία
μελέτη τοῦ κ. Δ. Βικέλα, ὅστις μετὰ ζήλου
καὶ ἐθνικῆς φιλοτιμίας θεραπεύων πλήν τοῦ
Κερδῶου καὶ τὸν Λόγιον Ἑρμῆν ἀσχολεῖται
εἰς τε πρωτότυπα πολλοῦ λόγου ἄξια ἔργα
καὶ εἰς μεταφράσεις τῶν ἐξοχωτέρων ποιητῶν
καὶ λογογράφων, ἐν αἷς τὴν πρώτην καὶ ἀρί-
στην δύνανται νὰ καταλάβωσι θέσιν αἱ τε-
λευταῖαι πολλῶν τραγωδιῶν τοῦ δαιμονίου
ἄγγλου ποιητοῦ Σαίξπηρου.

Τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως τοῦ ἔργου τοῦ
κ. Βικέλα, ὅπερ εἰρήσθω ἐν παρόδῳ μετε-
φράσθη καὶ γαλλιστί ὑπὸ τοῦ ἀρχαιομαθοῦς
καὶ σοφοῦ ἐλληνιστοῦ κ. Αἰμιλίου Λεγρὰνδ, ὁ
κ. Βάγνερ προτάσσει σπουδαῖον πρόλογον
ἔχοντα κατὰ μετάφρασιν τῆς *Ἑστίης* οὕτως.

Ἀποτελέσαντες ἀνεξάρτητον κράτος, οἱ σημερι-
νοὶ Ἕλληνες ἐδέχθη πολὺ ἀκριβὰ νὰ πληρώσωσι
τὰς κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετηρίδα τοῦ παρόντος
αἰῶνος ἐξεγερθείσας καὶ καθ' ἅπασαν τὴν ἑλληνι-
κὴν ἐπανάστασιν διατηρηθείσας συμπαθείας τῆς
Εὐρώπῃς, διότι ἐν μέρει ἐστηρίζοντο αὗται ἐπὶ
πεπλανημένης ιδέας. Ὁ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐν-
θουσιασμὸς καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς κατὰ τῶν Τούρκων
προσενεχθεῖσα συνδρομὴ προήρχοντο οὐχὶ ἐκ φι-
λανθρωπικῶν ἀπλῶς αἰσθημάτων οὐδὲ ἐξ οἴκτου
πρὸς τοὺς ὑποδούλους καὶ καταταρναννομένους,
ἀλλὰ πρώτιστα καὶ μάλιστα ἐκ τῆς ιδέας ὅτι εἴ-
χεν ἐπιστῇ ὁ καιρὸς ν' ἀποτίσωσιν εἰς τοὺς ἀπο-
γόνους—καὶ ἀπογόνους γνησίους καὶ ἀμιγῆς τῶν
ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐθεώρουν τοὺς νῦν—ὅσα εἰς
τοὺς προγόνους ὤφειλεν ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς.